

Білі полотна

Василь Сухомлинський

Це було восени. Світили зорі. Тихо стояв ліс. Заснули пташки. Перед самим світанком прийшла до лісу бабуса Морозиха.

Принесла білі полотна, розіслала на зеленій траві. Забілили галявини, аж посвітлішало в лісі. Сіра сова думала, що вже ранок, та й заховалася під сучок.

Зачервоніло небо на сході. Зійшло сонечко. Де ж поділися білі полотна? Немає. Блищать на траві срібні крапельки роси.

Де ж бере бабуса Морозиха стільки білих полотен? Чи принесе вона їх і цієї ночі? І хто їх тче — білі полотна?